

ՀԱՆԴԵՍ

40 ՓԱՐԱ

ԱՀԱՅԱՅՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՎԱՅԱ

ՓԱՐԱ 40

ԾԱՌԻԿ տաքարը եւկու անգամ կը նշանաւակուի Զորեքար-
րի եւ նաբար օրենք: — Տարեկան բաժանորդագրութեան զինն է
100 դր արձար: — Վեցամասեայն 50: — Գաւառաց համար 115 դր:
Վեցոմսեայ 60: — Պանուցման տողը 5 դր:

Որ եւ է նամակ կամ գրութիւն պէտ է ուղղել:
Առ Արտօնակեր եւ Տիունի Անօն Սականան,
Էսկի Զաւարիի: ճատուեսի Նշան եֆ. Պերպերեանի Տպարանն.
Խմբագրութեան յանձնուած գրութիւնն է չեն տրուիր:

ԹԻՒ 232 Գ. ՏԱՐԻ

1889

ՅՈՒԼԻՑ 15 ՏԱՐԻ

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ազգային: — Հիւանդուսն: — Գաղան աղ-
ջիկան: — Միւթէնէվյէ: — Նէ վիյէ: — Գաղ-
պօղումու շրէնսէսի: — Անկէ անկէ: — Ծաղ-
կաբաղ:

Թիւն Աղեքսանդրիայէն մեկնելուննա-
խորդ օրը Ռազ-էլ-Թինի պալատը եր-
թալով իր ջերմ շնորհակալութիւնները
մատոյց Փոխարքային այն համակիր
պատուոյն համար զոր Ն. Բարձրու-
թիւնն ըրած էր նուիրելով իր շքեզ
լուսանկարը:

Դեր. Մազաքիա եպիսկոպոս Օր-
մանեան Պատրիարքական քննիչ կար-
գուած է Նիկոմիդիոյ թեմին մէջ ծա-
գած ինքիրը քննելու և կարգադրե-
լու լիտոր իշխանութեամբ: Ն. Դե-
րագատուութիւն նուե իշխանութեամբ
վարժարանի Խնամակալուին եան կողմէ
պաշտօն ունի Սրբաշու վանքն այցելու
և նախագահական տնօրինու-
թիւններն ի գործ գնելու:

Օրմանեան Սրբազնն հինգշտրմի
առաւոտ մենեցաւ մայրաքաղաքէս:

Զմիւննիոյ Պատրիարքական փո-
խանորդ Արժ. Տ. Յովուէփ վարդապե-
տի յորդորանաց և հրաւիրանաց վրայ
քաղաքին պատուաւոր ազգայիններէն
մանահիւղ մը կազմուած է Միացեալ
Ընկերութեանց օգնելու համար, Սոյն
մասնաճիւղ, որոյ ատենապետն է Գա-
րեգին էֆէնտի Բարազեան, գործի
ձեռնարկած է արդէն:

Ամեն. Ս. Պարիարք Հայրն հինգ-
շտիթի առաւոտ Կայո. պալատ դնաց:

Անցեալ կիւրակէ, Բարձր. Խարիզին
երկրորդ թիկնապահ եռասուփ Զիեա
պէէ: Ոչքեան Պօղոս պէէի տունը գա-
լով Դեր. Խորէն Նար-Մէջի ընծայ բե-
րաւ Բարձր. Խարիզին մեծադիր յուսա-
նկար պատկերն, ոսկեզօծ շրջանակի
մէջ առնուած, որ կը կրէր Ն. Բարձ-
րութեան ինքնագիր ստորագրութիւ-
նըն արաբերէն և ֆրանսերէն լեզու-
ներով:

Հուսանկարս՝ որ ճշմարիտ ճարտա-
րակերտ մըն է Ապտուլահ Գէորգ է-
ֆէնտիի առեղծիչ մատներուն՝ մեծ գո-
հունակութիւն պատճառեց Խորէն Սըր-
բազանին. որոյ համար Ն. Սրբազնու-

Դահութեամբ կ'իմանանք թէ Վոեմ-
Ազարեան Արիստուակէս էֆ. Հռոմէա-
կան. Հայոց. Ս. Յակոբայ Հիւանդանոցին
վրայ իւր ունեցած' 2400 օսմ. ոսկւոյ
պահանջըն այս անգամ նուիրեր է լիշ-
եալ հիւանդանոցին:

Աերոյիշեալ 2400 օսկւոյ գումա-
րով՝ Ս. Յակոբայ հիւանդանոցին կից
հինգ տուներ շինուելու համար 391
ոսկւոյ գումար մը կը պակսէր և Վոեմ-
Արիստուակէս էֆ. զայն եւս յաւելցնե-
լով իւր այդ մեծ նուերն կը հասնի
2791 օսմ. ոսկւոյ պատկառելի գու-
մարին:

Կալուածական եկամուտներուէմէկ
երբորգն ըստ վարժաքանաց նուիրատ-
ուին, պիտի յատկացուի յիշեալ հի-
ւանդանոցին և մնացեալ երկու մա-
սերէն մին վոեմ. Նուիրատուէն որոշ-
ուելու պայմանաւ կ. Պօղոյ Հայ. Հը-
ռովմէական ժողովրդէն մի քանի աղ-
քատիկ տղայոց գիտական և արուես-
տական վարժարանաց մէջ կը թութեան
և միւնք՝ Հիւանդանոցի հսդաբարձու-
թեան:

Ինչպէս ամեն Ժամանակ նոյնպէս
և այս առթիւ Մազիկ իւր պարտակա-
նութիւնն ինգնի մտօք կատարած լի-
նելու համար կը մազմէ որ աղգին
մեծատունք օրինակ առնելով՝ Վոեմ.

Աղարեան էք. է փութան օգնութեան ձեռք երկնցնել Եէտի. Գուլէի աղգային հիւանդանոցին և այլ ազգ. բարեգործական հաստատութեանց :

Անցեալ կիւրակէ Արնավուտ դիւղէն գէպ ի կամուրջ մեկնող շոգենաւուն մէջ պատահած դէպքի մը նկատմամբ նամակ մը ուղարկուած է մեղ, որուն տեղերնուս տնձկութեան պատճառաւ յաջորդ թուով պիտի հրատարակենք :

ՀԻՒԱՆԴՈՏՆ

Պարապ վակօնի մը անկեան մէջ գեռ նոր տեղաւորուած էի և գըռնակն եւս գոցած, առանձինն մնալու յուսով, երբ ուժգնակի բացուեցաւ, և լուցի ձայն մը որ կ'ըսէր .

— Զգուշացէ՞ք, պարո՞ն, ճիշդ գը ծերուն զիրար կտրած կէտին վրայ կը գտնուինք :

— Մի վախնար, Լոռան, ձեռներդ պիտի բռնեմ:

Նոյն պահուն մարդ մը ներս մտաւ գըլուխը բոլորակաձեւ գլխարկ մը դրած, խոշոր մարմնով և դողդոջուն ձեռներովն գոնակին կաշիէ կապերն բռնած: Առաջին բանը զոր նշարեցի իւր կապուտակ տափատին ծայրը, փայտէ սըրունգներն եղան :

Ճանապարհորդին ետեւէն . գլուխ մը եւս տեսայ որ կը հարցնէր :

— Հանդի՞սո էք, պարո՞ն :

— Այո՞, բարեկամս :

— Ուրեմն առէ՞ք ձեր ծրարներն և ցուպերն : Եւ սպասեակ մը որ ծերունի զինուորականի մը երեւոյթն ունէր, մեր վակօնը մտաւ բազկացը մէջ ունենալով խել մ'առարկայներ թուղթի մէջ ծալլուած և խնամօք կապուտած: Այդ ամէնն իւր տիրոջ քով գնելէ յետոյ, ըստւ:

— Աւա՛սիկ, տէր իմ, ամենն ալ բերի: Հինգ կտոր միայն, շաքարեղէնն, պաճուճապատանքն, թմբուկն, հրացանն, ֆուսկայցի խմորն . . .

— Նատ լաւ, սիրելիս :

— Բարի ճանապարհորդութիւն, տէր իմ :

— Նորհակալ եմ, Լոռան: Եւ քեզ բարի առողջութիւն :

Սպասաւորն մեկնեցաւ գոնակը գոցելով և ես սկսայ գիտել գրացիս: Երեսուն և հինգ տարեկան կ'երեւէր, թէպէտ մազերն սպիտակ: Պատուանշան ի կուրծս, պեխաւոր, գիրուկ, ըստ երեւոյթի զօրաւոր և պընդակազմ:

Քրտնալմսը ճակատը սրբեց և գէմքը գիտելով ուշագիր:

— Գլանիլին ծուլսը անհանգստութիւն կը պատճառէ՝ ձեզ, ըստւ ինձ: — Ո՞չ, պատասխանեցի:

Այդ աշերն . այդ ձայնն, այդ դիմանկարն, ճանչցած էի ես: Բայց ո՞ւր և ե՞րբ: Յիրաւի պատահած էի այդ մարդուն. նորա հետ խօսած էի, ձեռներն իսկ սեղմած էի:

Հին պատմութիւն մ'էր, շատ հին, կորսուած այն մշուշին մէջ ուր մարդկային միտքն կը ջանայ առ խարխափ փնտուել իւր յիշատակներն վազեմի և կը հալածէ զայնս, փախստական ուրուականաց նման, առանց կտրենալ բռնելու:

Ինք եւս այժմ կը դիտէր զիս նըման այն մարդուն որ քիչ մը բան կը յիշէ, բայց ոչ ամբողջովին:

Մեր աշերն, ակնարկած այդ բըռնի չօշափումէն նեղեալ, շեղեցան և մի քանի երկվայրկենէ վերջ, կրկին ձգեալ յիշողութեան, հաստատ և անորոշ կամքէն, իրարու հանդիպեցան և ես ըստի յայնժամ:

— Աստուած իմ, փոխանակ ժամ մը զիրար դաղանի դիտելու, լաւագոյն լինիր եթէ դիտնանք թէ՛ ուր զիրար ճանաշած ենք :

Դրացիս չնորհալի եղանակաւ մը պատասխանեց :

— Կատարելապէս իրաւունք ունիք, պարո՞ն :

Այսունս տուի :

— Հանրի Պօնքլէս կը կոչուիմ:

Ինք մի քանի երկվայրկեան վարանեցաւ: ապա՝ աչաց և ձայնի այն անորոշ երեւոյթովն որ կ'ընկերանայ մտաց մեծամեծ ձգտմանց.

— Ա՞հ, Բուհնսէներուն առնը ձեզ հանդիպած եմ, յարեց, պատերազմէն առաջ, անկից ի վեր քսան տարի կ'ընէ:

— Այո՞ , պարո՞ն ա՞հ . . . ա՞հ . . . դուք Ռէվալիէս գնդապետն էք :

— Այո՞ . . . նոյն ինքն: Գնդա-

պետ մինչեւ այն օրն յորում ոտներս կորուսի, . . . երկուքն ալ մէկ հարուածով, գնդակի մ'անցած ժամանակ :

Եւ սկսանք զիրար դիտել, հիմայ որ կը ճանաչէնք զիրար: Այժմ կը յիշէ թէ իրաւի տեսած էի այդ գեղանի և նրբահասակ տղեկն, բայց այդ պատկերին միւս կողմն կը ծածանէր անյիշելի պատմութիւններէն, որոց մարդ սիրայօժար կը նուիրէ իւր ուշագրութիւնն և որք մտաց մէջ դընթէ անշմարելի կէտ մը միայն կը թողուն . . . այդ պատմութեան մէջ սէր կար, նորա մի մասնաւոր տպաւորութիւնն կը գըտնէի յիշողութեանս խորը, ոչինչ աւելի քան զայս, տպաւորութիւն բաղդատելի այն բոյրին զոր յառաջ կը բերէ հօղին վրայ որմն շան մը ոնդացը համար :

* *

Տակաւ առ տակաւ ստուերներն լուսաւորուեցան և դեռատի աղջկան մը դէմքն երեւեցու աչացս առջեւ: Յետոյ իւր անունն պայշմեցաւ գլխիս մէջ բոցավառ հրազէնին նման . օրիորդ Մանտալ, Այժմ ամէն ինչ կը յիշէ: Արդարեւ սիրոյ պատմութիւն մ'էր, բայց պարզ: Այդ գեռահասակ աղջինն կը սիրէր այդ երիտասարդն իրեն պատճած ժամանակ: Եւ իրենց մոտալուտ ամուսնութեան վրայ կը խօսէր: Ինք եւս խիստ երջանիկ, խիստ յափշտակեալ կ'երեւէր :

Ակնարկներս դարձուցի սպասաւորին բերած ծրարներուն վրայ, որք կառավամբին երերմանն կը մասնակցէնին և նորա ձայնը կրկին միտքն իւր անդիպատանքն, թմբուկն, հրացանն և ֆուսկայցի խմորն արտասանած միջոցին :

— Աւասի՛կ, պարո՞ն, ամենը բերի . Հինգ կտոր միտքն, շաքարեղէնն, պաճուճապատանքն, թմբուկն, հրացանն և ֆուսկայցի խմորն :

Ցայնժամ մէկ երկվայրկենի մէջ, վէկ մ'ամբողջ կազմուեցաւ և գլխուս մէջ գոյութիւնն ունեցաւ: Կը նմանէր այն վէպերուն զորս կարգացած էի, յորս երիտասարդն կամ ծաղկատի կոյսն կ'ամուսնանայ իւր խօսեցեալին հետ արկածէն վերջ: Այդ խեղանդամ պաշտօնեայն կրկին գտած էր իւր

խօսեցեալն որ հաւատարիմ մնացած էր իւրեան :

Գեղեցիկ գոռայ զայս , բայց պարզ, ինչպէս պարզ կը դանէ ոք գրքերու և ժամանակաց ամէն անձնուիրութիւններն : Միշտ ամփէս կը թուի թէ երբ մարդ այսպիսի վեհանձնական գործեր ընթեռնու կամլու , սիրալիք և յօւարափոյթ զոհուելու պատրաստ կը գըտնուի : Բայց ո՞րքան կ'այլալի իւր գէմքըն երբ յաջորդ օրն գժբաղդ բարեկամ մը գայ մենէ սատկ փոխ ինդքբել :

Յետոյ մի ոյլ ենթագրութիւն , նուազ բանաստեղծական և առաւել իրական , կուգայ յանկարծ յաջորդել առաջնոյն : Թերեւո պատերազմէն առաջ ամուսնացած էր , գնդակի այն ահաւոր արկածէն առաջ , և աղջիկն ստիպուած էր գուցէ վշտարեկ և յուղեալ , ընդունիլ յանամել , միսիթարել պաշտպանել այդ ամուսինն , երբեմն զօրաւոր և գեղեցիկ , և այժմ խեղանդամ , անշարժութեան , անզօրցամանց և գիրսւթեան եւեթ դատապարտեալ :

Երջանիկ թէ ապերջանիկ է՛ր : Նախ թեթեւ , յետոյ անհօւն և անդիմագրելի տենչ մը յոկ ունեցայ ճանաչելու իւր պատմութիւնն , գիտնալ գոնէ գլխաւոր մասերն , որոց միջոցաւ կարող պիտի լինէի իմանալու ինչ որ չէր կինար կամ չէր ուզեր ինձ ըսել :

Երբ իրեն հետ կը խօսէի , խոհուն և մտալրազ էր նու : Մի քանի սովորական բառեր փոխանակած էինք . և ես , աշերս ծրարներուն կողմը դարձուցած կը խորհէի : « Երեք զաւակ ունենալու է » շաքարն իւր կողջ համար , պաճուճապատանքն փոքրիկ աղջկան համար , հրացանն և թմբուկն զաւակացը և քուակայք խմորն իրեն համար :

(Երանուն կելի)

Մ. Գ. ՄՕԶԵՍՆ

կիհթ ՏՀ ՄՕԲՇԱՆ

ՎԱՅՐԿԵՆԱԿԱՆ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԱՅՑԵՏՈՄ

100 Հատը 5 Դահնեկան

Հաւագոյնքառթօնի վրայ ամէնլեզուաւ կպատրաստուի Ուղութեան և Ընկ . տպարանն , Կ . Պօլիս , Սուլթան Համամ , Սահմույէ խան , Թիւ Ֆ :

ԳԱՂՏՆԻ ԱՂՋԻԿՏԵՍ

(Եար. և կերջ) .

—Բարի եկաք . ինչպէս էք նայինք , աղէկ է՞ք :

—Փառք Աստուծոյ ձեզ աեսանք աւելի ուրախ եղանք :

—Դուք ինչպէս էք իւավուզ տուտու :

—Աղջիկ , իս հարցնելու ըլլաս քըրտինքներուն մէջ թաթխած էմ :

—Ափ կընեք մեր տեսնալիք օրիորդին մայրիկը հրամանքնի՞դ էք :

—Զէ ան վերի սենեակին է , ֆիստանը կը հագնի կոր կուղես նէ կանչեմ :

—Զէ , չէ , ձեզի զահմէթ կըլլայ :

—Տէր ողորմեա ատոր զահմէթէն ի՞նչ կըլլայ ես հիմակ կը կանչեմ :

—Մայմուր հանըմ . . . մայմուր հանըմ :

—Ի՞նչ է ան :

—Վար եկուր բեսացուդ քեզ կուզէ կոր :

—Հիմայ կուգամ . սա աղջկանը թիւրնիրը վար ինկաւ տէ կը շտկեմ կոր . . .

—Աման դուն ալ իյնայ նէ իյնա . փուլլուխ շիշէ չէ քի կոտրի տէլի հոգընես :

—Ներս եկած միջոցին մեր խըլավուզը հնտաքրքրութեամբ կը հարցունէ :

—Ճանըմ աս փուլլուխ շիշէն ի՞նչ է եղեր :

—Ի՞նչ պիտի ըլլայ , ձմեռուան համար զէյթին ետղի առեր էն տէ փուլլուխ շիշէլի մէջ են տըրեր , նաօըլ էզեր է շիշէլին մէկուն պէրանը պացմընացեր է , մէջը երկու հատ մուկի եավրու ինկեր է . մեր կատուն ալ մէջէն մուկերը առնեմ ըսենիքէն շիշէն տէվիրմիշ ըրեր մէջը ինչ խրտար եաղ կայ բիւթիւն վարի օտային սէտիրին վրան վազեր է :

—Օ . . . հրամմեցէք մայրիկ :

—Է՞ն . . . բարի էք եկեր :

—Բարի տեսանք :

—Աղջիկ տիխաթլը նայիս նէ թըլպար տաւոջս տղան կըլմանի :

—Ո՞լլ Պ . . .

—Հա՞ . . . :

—Աման տուն ալ տասնը եօթը

տարիէ երեսը տեսած ունի՞ս քի :

—Ես մէյ մը հարցնեմ պիտի ամօթչէն եա :

—Հարցուր ամօթչ ինչո՞ւ պիտի ըլլայ :

—Ճանըմ տղաս , ասլլ գուք ո՞ւրտեղացի էք :

—Եփէնտիմ մենք բուն իսկ աստեղացի ենք , բայց երբ ասկից տասնը եօթը տարի առաջ մայրիկս մեռաւ նէ հալրիկիս հետ ելանք հեռաւոր բեկիր մը գացինք . հայրիկս ալ գժբաղդապար այս տարուան տաքուն չի գիմանալով մեռաւ , ես ալ մինաւորիկ հոն չկրցի կենալ նորէն հսս եկայ :

—Վա՛խ եավրում վա՛խ , էյ աստեղ պաշխա մէկլը չունի՞ս :

—Եատ . . . մօր եղբայրս կայ անոր այրը կայ աղջիկլը կայ բայց ո՞ւր ըլլանին չիտեմ :

—Ճանըմ տղաս աղայ տայիդ նէճի է աճապա :

—Նէճի ըլլալը չիտեմ ամա տէօքմէճի է կըսեն :

—Է՛յ ճանըմ մենք աստեղ աղջիկտէնի էկանք չէ նէ հարցուփորձի :

—Հէլպէթտէն եա : ի՞նչ կիտցար , ասանկ բանը հարցունես պիտի քի հասկընաս :

—Բու անունդ ի՞նչ է :

—Թ . . . է :

—Ան է ան , աղայ տայիդիդ կնկանը անունը ի՞նչ է աճապա :

—Ո՞րը , մայմուր հանըմին :

—Քա անունն ալ կիտցաւ . վույեավրում իշտէ էս էմ ան տայիդիդ կընիլը տեսնալիք աղջիկն ալ քու տայիդիդ աղջիկ նէ :

—Ի՞նչ կըսեն , հապալսլավուզ հանըմին հարցուցինք նէ քու հիշ մէկըդ չէ ըստ :

—Էսել է իմ ասխըտար երթալ գալըս պօշը էլաւ :

—Հաղա ի՞նչ կիտցար , ասիկայ ջուր կընել ըլնմանիր ասանկ պանը հարցունելու , փնտուելու , սողրա փէշերը ժողվում մէջ իյնալու է :

—Նա սա խափայիս ի՞նչ ըսեմ օր , էս հիմակ տաս երեք օրուան մէջ ջուր կըէյի նէ 30—40 լրուշ բարա կառնէյի հիմայ 30 փարա չի գայ օր թիւթիսն մը առնեմ :

—Էս էրթամ պարէ աղջկանը իմացունեմ :

— Հայտէ կընայ ըսէ :
 — Աղջիկներ . . . աղջիկներ . . . :
 — Ի՞նչ է ան մօրաքսր, անուշին թէբսին կը պերեմ կոր :
 — Վար վազէ, ան էկողը հալայիդ աղան է եղեր :
 — Զա՛թ . . . բա՛թ . . . քիւտ . . . :
 — Քա ոտկըդ պաքնեմ, գեր վազէ նայէ ի՞նչ եղաւ :
 — Պօշ տեղը տող մելլար մօրաքսր, երբ անուշին թէբսին վար կը բերեր կոր. մայրիկս ալ վարէն էկողը հալայիդ աղան է ըսելուն պէս վրան մարելիք մը էկաւ թէբսին ձեռքէն վար ինկաւ :

— Դույ . . . էն առաջ անուշին թախմը նայեցէք պան մը ըլլայ .

— Գուն ալ հիմակ մէլ մը աղջկանը նայէ անուշին թախմը կոտրինէ կոտրի հոդիդ ողջ ըլլայ, սըվոր չարէ մը կըտէք, զէրէ ձեռքէ կելլայ կոր :

— Կայնէ խրավուզին հարցունենք :
 — Ինծի կը հարցունէք նէ թէ . ին մանտիլը պէրէք հօտուրտացնել տըւէք չափուխ կազէկնայ ան անանկ հիւանդութիւն մըն է :

— Հայտէ տուն ուկից տէֆ կըլլայս, չէ նէ . . . :

— Հապա, անանկ էն ըսեր տէյօր քանի մը զրուշ շառնեմ նէ ասկից հոն չեմ էրժար :

— Ճանըմ զաւակը, խերուդ համար ըլլայ սըվոր 30 վարայ լոտուր տէ թիւթիւն մը առնէ, հիմակ աղջիկը կայ տեսնայ նէ նորէն կը մարի :

— Նա մարիկ առ սա ամա հախըդ հէլալ ըրէ :

— Վայ պանա, գուն ալ ի՞նչ կըտծի էս եղեր էս տէյօր հիմայ քուան երսուն զրուշի օտկի աման հինգուցի գուն հաներ էս ինծի հինգնոց մը կուտասա, կը վայլէ :

— Սուս էղիր աղջիկը կը բերեն կոր, գուն աղջկանը աչքին մերեվար :

Օրիորդին նրկու թեւերը մտած կառնեն ներս կը բերեն :

— Էկուր քըզըմ նայէ սուս էնք, քու ասըլ հալալիդ աղան է :

— Ի՞նչ եղաք օրիորդ :

— Զիյաւմ : : ձեր անու . . . նը . . . պիրտէն պիրէ . . . լսեցի նէ, վրաս մարելիք մը էկաւ . . . աման . . . մայրիկ :

— Ոստուածնիդ սիրէք սըկէց չէ.

քիմ մը կանկել տուէք :
 — Ա՛ր հէքիմը կանչել տանք խըլավուզ խաթուն :

— Ես ի՞նչ կիտնամ իրեն հարցուցէք :

— Աղջիկս ո՞ր հէքիմը կուզես մեր հէքիմը կանչել տանք :

— Սախըն հանայեցէք քի ցնդած շըլլայ . երիտասարդ ըլլայ ուրիշ բանի մի նայիք :

— Տեսար աղէկ օր խլավուզը չենք ճամբեր զէրէ ատանի ողանին հէքիմը անոնք են . տնանկ է նէ խլավուզին հիմա ապըսպըրենք թող ատանք հէքիմ մը կըտնայ :

— Ես քեզի բան մը ըսեմ քուրուկ նաֆիլէ զաւակնուս բան չըսենք . խապահաթը բիւթիւն մեր քով նէ քի, աստանկ գաղտուկ խապահարըդ ով ըլլալը չը հասկըցած կելլանք աղջիկտես կը հանենք տէ ճահիլներուն սիրու պօշ տեղը թունթ կելլայ :

Վ. ԿԸԿՕՈ

Կը յորդորեմք զծնողս ետ կենալ միջնորդներու ձեռոք իրենց զաւակներն ամուսնացնելու դէշ սովորութենէն (այնպիսի միջնորդներու որք մի միայն քանի մը վարա գրապաննին մըտցնել կը խորհին) զի նոքա գիտութեամբ կամ յասդէտս՝ միմեանց մերձ ազգականներ, իրարու հետ ամուսնացնց կուտսն, ի վասա ընտանեկան խաղաղ կենաց, ի գայլժակլութիւն Ազգ. կեդր. Վարչութեան :

Իս իսթէնիլէն էն եախուտ պօյտա եաւթալպիլիր . Եումշագ իսէ տէ, պիր գաչ թանէսինի թութդալ իլէ պիրի պիր իւղէրինէ եաբրշտըրարադ սէրթ օլապիլիր, վէ էքսիդ օլտուղունտան, իշնտէն ըիւղկեար տախի կէչէմէզ, իլքիննի . քեազըտտա ազանըն տամարը կիպի տամար օլմատըլլնտան եաբըմազ, իւշիննի . հավանըն թէպէտտիւլաթընտան պօղումատըզը էճիտէն թավան գարամազազ զինկո, թէնեքէ վէ սայիրէտէն տահա էյի եարար : Տէօրտիւննի . իշնտէն սէս կէչէմէզ, նլթըննի . հալի ասլիսինտէ քեազըտտան սըճագ կէչմէզ օլտուղու էճիտէն սուպէտ թապիր օլունսն պիր նէվ թաշի իլէ եախուտ սայիր պիր կէօնա ամէլեաթը քիմեէվիիէ իլէ հազըրլանտըլլնտա ամէշէտէ տախի տաեանապիլիր: Քեազըտտն սայիր մատաէլէր իլէ թէրքիպի օլունարադ, պասկը ալլթընտա գաթըլաշմազ միւմքին օլտուղունտան, չոգ խուսուղարտա ազանըն եէրինի թութաճազը միւհթէմէլ տիր: Խուսուսա քեազըտտն չու խասուիեթի տախի տիգդաթա ալլնմալը արը ըի, իսթէնիլէն էնտէ վէ գալընըդդտա եաբըրադ սըճագ սուղուգտան եախուտ ըիւթուպէթէտէն չարըլմազ եախուտ պիւղիլմէզ:

(Ա-Ե-Պ-Ա-Ք-Ե-)

ՄԻՒԹԵՆԵՎԻՑԵ

ԵՊՆԻԵԼ ԻՆԾԱԾԸՆՏԱՆ ՔԵԱՂԸՑ
ԳՈՒԼԱՆՄԱԳ

Պազը միմարլար աթի իւղ զիքը սէպէպլէրէ մէպնի եպնիել ինշասընտա քեազըտտ գուլլանմազը թափուիէ իթմէքաէ տիրլէր: Պուրատա, քեազըտտ տէմէրլէ, նէպաթաթ եախուտ սայիր թէլլէրի գայնատըպ լարա հալինէ կէթիւթիւթէն սօնրա, գուրուտարադ պիր նէվ եումշագ վէ էնիլիլիր քեազըտտ թապագալարընա թագսիմիտիլին մատտէ աննաշըլլը, Քեազըտտ գուլլանմազ իշին իրատ օլունսն սէպէպլէր: Պիրիննի . եիւղիւ էքսիդ օլուր, Թօրլար-

ՆԵՎԻՑԵ

ՍԱՀԹԵ ԳԸՍՂԱՆՃ

Էօլէ պիր նազիք վագըթտա եաշաշմագտայլզ քի նշանլանմըշ մատմազէլէր իշին զայինթ թէհիլիքէլի պիր վագըթ ատտ օլունմազը արը, չիւնքի նշանը պուլունան տէլիգանլըլար նըշանլարընը կէրի էթմէք իշիւն ուֆաք պիր վէսիլէ արամագտա արըլար, վէ պու հալ իսէ սէպէպափի տէկիլ տիր, հէր քէս կէչինմէսի իշիւն եէնի պիր մուգազէնէ եաբմագլըգ մէճապուրիէթինտէն, նշանլըսընը տիւշիւնմէկ չօգ-

լուգ վագթի օլմատըլընտան պուտէտէտիկիմիղի աթիտէքի միւքեալէմէ տախի թաստիդ իտէր :

—Միւսիւն էրէտէ, կէլ տէ Լիւքսէնպուրկտա պիր բարթի պիլտրտօսնաեալըմ :

—Ավագ էտէրսինէզ վագթըմ եօգ, միւթաճէլ պիր իշ իշին եէրէ կիտէնէյիմ :

—Անաշըլոը միւստաճէլ իշ տէտիկինիդ, մատմազէլի կէօրմէք օլմալը, ո տէյիլ ամատիւյիւն նէ վագթ :

—Պէնտէ իշտէ ասըլ օնու տիւշինմէքտէյիմ, պիրատէր պէօլէ վագթըտա նասըլ դալդըպ էվլէնէյիմ սէպէպսիզ եէրտէ նշանը կէրի էթաէմ, ո տա բէք պիչիմափ օլաճագ :

—Մատմազէլ պիլի՛ր քի նշանը կէրի էթմէք էֆքեարընտասըն :

—Եօգ, նէ պիլսին պիչարէ գըլ :

—Էյլէ իսէ բէք չօգ վէսիլէր պուլապրլիրսին :

—Աման պիրատէր, պէնի շու պէլատան գուրթար տա նէ եաբարսան եար :

—Դըզըն էվինէ սըգ կիտէ՞նօրմուսուն :

—Խայըր, էվէլ հաֆթատա պիր կիտէնօրուտում ամա շիմտի իքի հափթատա պիր կիթմէյէ պաշլարժ :

—Նիմտի պաշլա հափթատա իքի իւշ կիւն կիթմէյէ. վէ պիր տէսիտէ իտէրէք նշանընը կէրի էտէպիլիրսին :

—Ալլահ պիլիր պիրատէր պու էլլիինի հիշ ունութմաեաճտղը :

—Պիլմէմ քի պու պապտէ մատմազէլ տախի սիզին կիպիմի՞ տիւշիւնիւր :

Պու արա մատմազէլ քէնտի թէլգէպտէսիյէ եավաշ սէոլէ սէոյլէշիպ կիւլիւմէքտէ իտիլէր :

—Կէնէ մէ քումասուզ լագըրտըլարա պաշլամաեալըմ :

Պէն էյլէ նշանըն կիսի տէյիլիմ քի սանա ամուռ իւզէրինէ տիսքուռլար էտէյիմ. կէօղիւն այտը, ոէնինքի գօնսօրիտտէն 100 լիրա գազանմը :

—Ինշալահ 6000 լիրա դազանըր :

—Միւսիւն սանա տողու կէլիր, պէն այրըլաելըմ քի սիզ ըահամթ կէօրիւշինիզ :

Պու արա միւսիւն եագլաշարագ :

—Պիրատէր, պէն կէլտիմ տէյի գաչըրուսըն, թաճիպիլիք վէրմէյիմ :

—Պէնտէ սիզէ թաճիպիլիք վէրմէյիմ տէյի տիւշիւնտիւմ, իքիմիպինտէ էֆքեարը պիր իմիշ :

—Զաթէն շիմտիւէ գատար կէլիպ մատմազէլէ թէպիլիք պօրճումու իյֆախտէճէ քտիմ, ֆազաթ կիզի կէօրիւշմէնիզ մանի օլմաեըմ տէյի ճէսարէթ իտէմէտիմ :

—Ֆիքրինիզի աղնաեօրըմ, պիր թագըմ ֆարսի ֆուրսի քէննայիլէր էտէնօրուն :

—Արթըգ իշտէ պու գատար պիտիրիմ, միւպարէքի օլա կէօղիւմ եօգ :

—Սիզին պու հալինիզ էվիէնտէն տիւշինիւմիւշ պիր շէւ իսէ տէ, պու իշտէ պէնի պիր վէսիլէ թութաճազընը, տողրուտան տողրուեա միւսիւլիէ կէօրիւշունիզ տահա իյի օլուր : կէօրտիւն մատմազէլ 600 լիրա դազանը տէյի սէվինինօրուտուն, ֆազաթ միւսիւ զէնկին օլտուզու կիպի սէօղիւնտէն տէօնիւլազ սէնի բէտտ իթմէկէ չըգրչըեօր :

—Պէնի խըրսլանտըընեօր միւսիւ : Պու լագըրտըլար պիրազ հիտէթմէլինէ սէօլէնմիշ օլտուզուտան, հէր քէնին տիգգաթընը տավիթ իյլէտի :

—Նէ տիր օ, միւճատէլէնիզ նէ տիր :

—Հիշ պիր շէյ եօգ բէտէրիմ, պիտիմ տէպապլա կէօրիւշիւթորլար :

—Հայըր էվինտիմ, նէ շէյ իւզէրինէ կէօրիւշմէլէրինի սօրտում ըսա պիր ճէվապ տլամատըմ :

(Շարունակելի)

ՊԱՐ ՊՈԶՈՒՄՈՒ ԲՐԵՆՍԵՍԻ

ԹՕՀԱՖ Պիր Հեթենիէ իթթէեէն
Տինկէշին

(Նախորդ նէտէն)

Իշթէ հէր քէս տախի իթամթիթմէր, վէ եարը կիճէլէրին ճիւմէսի տախի մունթազըր օլմուշար իտին կիտի, ալթուն հէրարէթի շիտէթի . . .

Էկէր մէնհուս սէտալէրինտէն քէօյիւն հիսարլարը պազմէթէն համօլունայըր նէ թօհափ պիր մէնզարէյէ հազըր պուլունմուշ օլաճագ իտիէր :

Քէօյիլիւ գարնափալը, մասքէլի խըրվաթ պալօսու, թունա սէվահիլի թուրթիւնան հագըգի պիր թէարսուզու ըտը պու :

Թագալիթ տահա օրալարա կէլմէտիք : Սապր իտէլիմ ազաճըդըգ, վէլ լաքին շիմտիլիք նուազէթին նէզտինէ վարալըմ :

Նուազէթ իւչ տահէտ զիյգըլյմէթ սանտըգլարը վէ աշգ ու մուհապակէթ իւզիւմ աւլդըմլյլու քէնսի ֆազըր գուլիպէսինէ գալանըպու, օլ էսնատէ պիր գաչ քիշի տախի գուլիպէսի պէսինին իթթիսայինտէքի քիլէրէ կիքրիպ : միւշթէրէքէն թաճթա փէրտէտէ տէլիքէր աշմագտա իտիլէր : տէյիլմէրագլարընտան նաշի չիւնքի բայէթ պու մուամէլէյի մէնմուն իտէր իտի, իլլա տիգգաթմտա պուլունմագ իչիւն : վէ պու անդդաջէ հէման սօֆուլուզա մըթապըգ կէլիր իտի :

Թէմու քի եալընըդ գալար իսէ նուազէթ էլլիփսէ աժպարընտան էն աղըր էսվապլարը լապիս օլտուգտտան սօնրա վարըպ պիր քօվա սու կէթիլուտի : իշթէ քէնսի գուլանը այսու հիւնէ պու իտի, վէ քէնսի արու հիւնէ պէս կէթնապ վիսէթիսինէ գալըզը գոյմաօը նումիւն քին պիր հալու հալու տիլպէր զանն իթմէկէ մէնգուր օլուու :

Սըրայըլա թէքմիլ գիսթանլարը, էլմասկարը, միզգէվէրէրի թագընըպ, սանտըգլար տախի պօշտինտը :

Իշթէ եալընըդ օլ զէման փարընա վարտը նուազէթ քի սանտըզըն պիրին տէրունինտէ մուալինտէն տախի պիր էնթարի վար ըտը, իշտու էլլիփսէ Պագըրէնին էվլատուրը եետիյլէ էօրիւլմիւ զանն օլունուր ըտը : Տիկէր սանտըզըրն տէրունինտէ, պիր կիրանտա վէ օվա վէ լայլա չիչըլէրինտէն պիր փուքէթ մէվծուտ իտի :

Հէման թէլացէ օլ սիւս վէ տարտը թըն տախի թէլինտիթլարըլյլա քէնսի սիւս վէրտի :

Ստհիհէն իշպու թագէ վէ նաղիք սիւսէրէ քէնսախի եիւզէրէ գալթտահա զիեատէ կիւզի վէ տիլպէր օլ տէլիգանլը մուզիգ անընըն իշպազ իթտիկի վէ օլ անտէ գուլիպէսինտէ ասըլմըզ պուլու :

Իշթէ պէօյլէճէ, լաքին փէվգէլատէ պիր սուրէթտէ օլ տէլիգանլը մուզիգ անընըն իշպազ իթտիկի վէ օլ անտէ գուլիպէսինտէ ասըլմըզ պուլու :

նան թասվիրէ պէնզէմէքտէ իտի, շու պիլտիկիմիզ փէրի, հիւրի վէ մէլայի-քէնին թասվիրինէ . . . :

Թագամթ շու քեաֆփէ իշէրին մա-նէաոը նէ իտի, նէ ամիմէք իսթէրլէր իտի շունլար .

Մէրագլը գըզ հէման իւչիւնծիտէ-ֆա օլարագ իշպու մէնֆաաթլը վէ ճազիպ սիւալինի իթմէքտէ իքէն, թախթա բէրտէնին պինէրճէ արալըգ-լարընտան կէօզիւնէ իլիշտի ոլ տէլիդան լը մողիդաճը . քի այ ըշըզըլա օ-թուրմուշ մահզուն պիրթարզ իլէ ագ-շամ թաամընը իտէյօրտու :

Պէշ տագըգ ալըգ թէրէտիւտտէն սօնրա գըզ ճէսարէթլէ, ֆագամթ զա-յէթ սաքին պիր սէտա իլէ, իշպու պիմէնէնին մանտօընը օնտան սիւալ իթտի .

Իշթէ ոլ թիւրիւդ մուզիքաճընըն ճէվապը շունտան իսկարէթ ոլտու :

Պու զաթ պէօյիւք պիր բրէնս թա-րաֆընտան իրասլ օլանմուշար ալը, մէզըիւր բրէնս իուէ իւչ այ ագտէմ (չիւնքի ոլ տիետարտէ իւչ այ մուգատ-տէմ պաղ պօզումու իճրա օլոնուր ի-տի). թրպգը քէնտիսի կիպի աշգ ու մուհապէթ թըլըսըմը օլան սալգըմ-տան էօյիւտ վէ թարիփ ալմըլ իտի : Շէօյլէ քի կէնճ վէ տիւպէր պիր գըզ կէօզիւնէ կէօրիւնմիւշ, վէ քէնտիսինէ պէյան իթմիշ քի Պաշլադ գարիէսին-տէ սաքին օլուր իմիշ : Իշթէ բրէնս տախի սնինտէ պիզզաթ քէնտիսի ոլ սէմածի իպատէթէ շայէսթէ թասվի-րինի թարիփէ պաշլար վէ . . .

Օլ զաթրօ սէտասը պունտան զի-ետատէ սէոյլէմէսինէ մանի օլտու :

Լաքին գըզըն շիտտէթլի մէրագը-նը գանտըրմադ իշին պու գատարը տախի քեափի իտի :

Իսթէր բրէնս օլուսն իսթէր օլմաոըն մըրըլտանոը գըզ նտպ ու էտալը պիր հէյթ իլէ, էկէր աշգ ու սէվտա թը-լըսըմը օլան սալգըմ պանա տիմէսէ քի մէրգումու սէվէյիմ, ոլ տէմ մէր-գումթ թասվիրի, իւչ սանտըլլարը վէ խարճըրահէրի իւսմէ վէրէճէք տիր : Թագամթ իշթէ տավէթ օգունաճադ վաղըթ կէլտի չաթտը, . . չափուգ . . . չափուգ իտէյիմ . . . :

Գագամ, քիլիսէնին սահաթը օն պիրի վուրտուգտան սօնրա, եարըմ տա վուրտու :

Նուազէթ հէման քէնտի պիր թա-նէճիք սուփրասընը գուլիպէսինին օր-սընա կէօթիւրիւպ, ոլ սուփրանըն իւ-զէրինէ պէեազ պիր պէզ սէրտի, վէ պու պէզին իւզէրինէ իւչ ատէթ աս-մա եափրազը սէրիպ, վէ իւչ ասմա եափրազը սէրիպ իւզէրինէ տախի ոլ աշգ ու սէվտա իւզիւմ սալգըմընը վազ իլէտի :

Պատէհու եէտի տէփա եիւզիւնէ խաչ չըգարտըգտան սօնրա, կիւն տօ-դուշու թէրափընա տէօնիւպ իքի է-ինի խաչվարի սինէսինէ վազ պիրլէ աթիտէքի պէյիթի թէրէննիւմ լյլէտի : Էյ ըուեայի եէքըուպէ, նիեազըմ մուճիպինէ . Էն սէմատէն, միւնէվզէր, Գրի, եիւրէկիմ պիչարէ, Լա՛ բուհ, պիրատէրիմ, Եա՛ ճան հէմշիրէճիյիմ :

Օլ տէմ լէյլի նըսփը վուրտու : Ֆագամթ թէսիւթէն, չանըն օն իքիննի վուրտուշու էսնաոընտա մահի-թապ գարա պուլութլար ալթընտա ոէթր օլուպ, գուլիպէ քեամիլէն գա-րանլըտա գալտը :

Նուազէթ ազիմ գօրգույա տիւշ-տիւ :

Զիւնքի ոլ տէմ գուլազընա այագ սէսէրի կէլիպ, սազտան սօլտան վէ հէր թարափտան տախի պիրլիքուէ ա-յագ կիւրիւթիւլէրի կէլտի, հէման թահտա փէրտէնին պէհէր արալըգ-լարընտան պիրէր էճէննի եախօտ հա-րամի տուխուլ իտիցօրլար զանն իտեր-տի :

«Ամա՞ն եարապպի, մըրըլտատը տէհշէթլէ, շու զէվիմին քաչ թանէ այտգլարը վարըմըլ ահէպ:»

Մաղարէ Հար

ԾԱՂԿԱՔԱՂ

Հարուստ կալուածատէր մը կը հը-րամայէ իւր սպարտիզպանին նրթալ հասկնալ պարտիզին մէջ եղող արեգակ նային ժամացոյցէն ժամը քանին լի-նելը .

Տասը վայրկեաններ կ'անցնին և պարտիզպանը չը վերագառնար, Վեր-ջապէս կ'երեւի շնչասպառ, երկու ձեռօքն ծանր առարկայ մը բռնած :

— Թշուառական, բերածդ լոնչ է, կը հարցնէ տէրն յայնժամ :

— Պարո՞ն, շատ փնտռեցի, ժամը ը տեսայ, ժամացոյցը կը բերեմ որ պէս զի դուք անձամբ կարենաք տես-նել :

— Փարիզու արուեստա անդիսին մէջ Մարսիլիացիի մը կ'առաջարկեն որ եյֆէլի աշտարակին գագաթն ենէ : — Վերէն Մարսիլիա կրնամ տես-նել, կը հարցնէ . եթէ ո՛չ, չարժեր :

Ամբէու, նշանաւոր չափագէտն և բնագէտն զուարճալի մարդ մ'էր :

Խաշած հաւկիթ շատ կը սիրէր, բայց ամէն անգամ որ իրեն կը բերէ-ին, այնքան լաւ եփուած չէր գտներ ինք : Ուստի օր մը, ինք անձամբ, ուզեց եփել մաթէմաթիքական ճշգու-թեամբ մը :

Կրակին վրայ ջուր գրած լինելով . մէկ ձեռքով ժամացոյցն բռնած և միւսովն երկու հաւկիթներն՝ կ'սպա-պէր հեղանիւթին եռացման : Ֆիշ ա-տենէն ջուրը կ'սկսի եռալ : Անմիջա-պէս Ամբէու կը նետէ ջրոյն մէջ իւր ժամացոյցն . . և աշերն յառած կը մնայ երկու հաւկիթներուն վրայ զորս ձեռքին մէջ ամբապինդ բռնած է :

Փարիզու մէջ :

Օտարական մը մեծ և նշանաւոր խանութի մը գրտն առջեւ կառքէն կ'իջ-նէ : Ներս կը մտնէ և պաշտօնէից մի-ոյն կը հարցնէ ֆլանելէ բաճկոնակ-ներուն ծախուած տեղը : «Ո՞չ կողմն իններորդ օրահին ծայրը գնացէք, կը պատասխանէ պաշտօնեայն, յետոյ ձախ կողմէն չողլորդին մէջ մոէք, հո՞ն կը ցուցնեն ձեզ :

— Ենորհակալ եմ, կը յարէ յառա-խորդն, երթամ կառքս բերել տամ որ գրտն առջեւ կ'սպասէ .

Բանաստեղծ մը իւր մի ոտանաւոր գրութիւնն բարեկամի մը կը ցուցնէր Բարեկավն, չուզելով վշտացնել զայն :

— Չեր բանաստեղծութիւնն աւելի լաւ պիտի ըլլար, կ'ըսէ, եթէ ուրիշ գոյն մը տայիք նմա, (Թարդմ.) Մ. Գ. Մօջեսն

Իքի կիւն եօրթուտանէ՞րէլէ կիթմէլէ ֆիքրին վար հաճի ուստա. իւսկիւտարա մը. եօդսա Գարթալա մը:

— Զարշլեա իշէ կիտէճէյիմ:

— Վարդավար եօրթուտա կիւնիւ իլէ իշ օլուր մու:

— Նէյէ օլմազ, իշ կիւնէրի հէք պօզ պօզ կէպիեօրուզ. եօրթու կիւնլէրիտէ չալըշմաեալըմ.

* * *

Զկնավաճառ մը «թաղէ» պալըգ, թաղէ», վայ կիտի լէվրէք վայ, ալմաեանըն եա ագլը եօդ եա փարասը, իշտէ մոլ իշտէ չարշը՝ կը պոռար սուր ձայնիւ: Նոյն միջոցին ծերուկ անցորդ մը կը մօտենայ և ծուկին ականջին բան մը բորսալէն ետքը՝ ճամբան կը շարունակէ: Զկնավաճառը ծաղրածու եղանակաւ ծերուկին ետեւէն կը գոչէ, Շնա՞ուը, էյի գոգլատը՝ մը անզա, հիչ պէօյլէ թաղէ պալըգ գոգլանը՛ը մը. ալիր գոգլամագ տըր ալմը կէչմիշինիզ. պարէ աղնասանըզ. հէմ սէն պէօյլէ պալըգ եէյէ. մէզսին:

Մերուկը — Վագաա սէքիդ կիւնիւք պաեաթ պալըգ տա եէնմէզ:

— Պայաթ օլտուղունու նէ՞տէն աղնատըն:

— Պալըզն իֆատէսինտէն:

— Պալըզն իֆատէսի նէ՞ օլուեօրքի:

— Կէչէն հաֆթա գայըգտան չըգարքէն գունտուռամըն թէքի տէնիզէ տիւշտիւ տէ աճապա կէօրմիւշ մի տէլի շիմտի պալըզա սօրուում:

— Էյ նէ՞ տէտի:

— Անէնին գունտուռանըն տէնիզէ տիւշտիւկիւնտէն տէ իքի կիւն էվէլ պէն տէնիզտէն չըգմըշըմ. խապէրիմ եօդ, տէյօր:

* *

Թուարանի մը հարցուեցաւ թէ՞ Ամուսնութիւնը ինչի՞ կը նմանի,

— Յաւելման:

— Մա՞հը:

— Բարձման:

— Սէրը:

— Բազմապատկութեան:

— Ժառանգութիւնը:

— Բաժանման:

— Էյ ա՞ֆէրիմ թուարան:

ՍԻԱԼԱԾ ՍԻՐԱՀԱՐ

Երիտասարդին մէկը անցեալ յունիսի . . ին գիշերային ծանրաթախիծ խորշակէն քունը փախելով, կելնէ պարտէզին վրայ նայող պատուհանները կը բանայ, և բազմոցին անկիւնը արմկայից կընկողմանի: Զարանձի Որփէս իրմէ հեռու վայրեր կը խուսափէ, տղուն սիրտը կը նեղանայ, այս միջոցիս երկնից մահիկը աղօտ նշոյլ մը կարձակէ, տղան լայնժամ կը տեսնէ որ գրացի պատուհաննին առջեւ մթընշաղին մէջ երկու գեղուհեաց գլուխներ կան, մեր սիրտափորձ պատանին ունի գալով կ'սկսի նախ ցածէն իսկ ապա բարձրէն հանէ մը կանչել, ետքը շրտէ մը սիրուն նատարտով, ետքը ունչուն մը կառէլ մը և ըստ կարգին ամէն տեսակէ հառաջներ հանել, խելքէն, մտքէն, սրտէն ու հոգիէն, սոխականման կերգէ մերամազիձ:

Ալ երեւակալեցէք որչափ կըլլայ նորա հրճուանքն, զմայլանքն երբ կը տեսնէ ոյ գրացի գեղուհիներու գլուխները զով սիրդին հեշտաշունչ զեփիւանին հետ ներգաշնակ, կ'որորէին երկայն տանիքին կիսախսաւար ստուերին միջեւ՝ պատուհանին առաջ: Սակայն ինչպէս որ գիտենք. ամէն աշխատանք խոնջանք կը բերէ. մեր սիրահին սիրտը հատած, մնոքը հալած. խելքը ցնդած, արտեւանանց ծանրութեան ալ չի կրնալով գիմագրել կը փակէ աչքերը, կը հակէ գըլուխը և յօվնանանման կը խորդայ:

Ժամը գիշերուան ուժն է. արշալոյս է. մահիկը կը փութայ տեղի տալ արեգին, կծու ցուրտ մը, որ ջերմութեան կամ տօթոյ կարտակետն է — պիտի ըսեմ, թէ որ ուզես, — նիրհողին գլխէն թմբերը կը բառնայ, ու աչքերը կը բանայ և կը տեսնէ գիմացի պատուհանի զոյգ գլուխները, որոց համար այնչափ ձայն ու սիրտ վատ. նեց. հառաջք արձակեց, կը տեսնէ որ այդ զգայուն և զմայլուն գեղուհեաց գլուխները երկու ֆէւլեյնի սախներ են եղեր:

Վ. Ք.

ԵՐՉԱՆԿՈՒԹԵԱՆ ՈՂՀՄՈՒՆ

Երջանկութիւնը բառարաններու մէջ է անուն գոյական, կենաց մատեանին մէջ, բայ մին է որ կը խոնարհուի. անցեալի մէջ, իշատակ է . . պառնիի մէջ յոյս կ'ըլլայ: իսկ ներկայ չունի:

ԳԱՂՏՆԻՔ ԵՒ ԱՐՈՒԵՍ

ՄԱԴՐԻԹԵԱՅ ԵԱՆ

ՀԵՌԱՆԿԻ

ՑՈՎՀԱՆՆԵՍ ԳԱՍՄԱՐՁԵԱՆ

ԵԿ

ՑՈՎՀԱՆՆԵՍ ԳԱԶԱՆՁԵԱՆ

Սոյն գիրքն, 432 մեծագիր երեսներէ բաղկացեալ՝ Արեւելք լրագրոյ տպարանէն ընտիր թաւզիթի վրայ մաքուր տպագրութեամբ ի լոյս ընծալուած է: իր եղական նիւթումն և արտաքոյ կարգի հետաքրքրացարժ բովանդակութեամբն մամաւորապէս ընթերցանութեան տրժանի գիրք մ'է: Մանաւանդ կը պարունակէ մոգական արուեստից վերաբերեալ նոր և հրաշալի գիւտ մը որուն գործածութենէն ընթերցողը պիտի կը նան անակնկալ օգտակարութիւններ ստանալ:

Գինն է 15 գահեկան:

Վաճառման կեդրունատեղին է Պօլիս, Պահճէ Դարու, թիւ 50 ջրավճառ Աղամայնան Յակոր աղալի խանութը: Կը ծախուի նաեւ ջրավճառ Պօլոս աղայի և բոլոր գրավեացարաց քոյլ:

ՏԻՇ ԹԱՎԱԳԻՓԻ

ԺՈՂԵՖ ՆԱԼԲԱՍ

Տիշթապիսպէրինին էն մահիրէրինաէն օլուպ, քէնտիսինէ միւրահաամ իտէնւլէրի ազ վագրիթ զարֆընտա չիփարէզին թմբէքիէ պիհագգըն խօնոււտ իթմիշ օյան ծողէթ նալբաս էֆ. Սիրքենիտէ թրամկայ ճատտէսինտէ Ցույունու Աւումկիէ իտարէսի գարշըընտա 8 նումէրօլը մահալը մախսուստա պուլունադտա տըր:

Թապիսպը մումակիլէր զայէթ մահրանէ պիր սուրէթտէ իմալ էյլէտիկի տիշէրի էհիքէն ֆիյաթլա ֆիրուխտիթտիկի կիպի, միւշթէրիլէրինի քէմալը հիւրմէթ զէնէզարէթլէ գապուլ զէտիշամթալըգլարընը հիւսնի թէտավի իտէրէք, ճիւմլէնին մէ մնունիշէթինի գազանմագտա տըր:

